

Sfânta Doamnă Maria Brâncoveanu, chipul mărturisirii și al biruinței prin credință

La 1 iulie 2025, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a aprobat canonizarea doamnei Maria Brâncoveanu cu titulatura de *Sfânta Doamnă Maria Brâncoveanu* și cu cinstire în data de 16 august.

Sfânta Doamnă Maria Brâncoveanu (1661 - 1729) se dezvăluie neîntrerupt istoriei drept o personalitate creștină de excepție, în tripla sa ipostază de soție, mamă și Doamnă a Țării Românești. Familia Maria și Constantin Brâncoveanu a lăsat moștenire modelul de familie creștină zidită pe fundamentul trainic al dragostei, dăruirii de sine, demnității și jertfei.

Faptele Sfintei Doamne Maria Brâncoveanu mărturisesc profunzimea și puterea valorilor credinței ortodoxe, valori care au călăuzit-o atât în viața de familie, cât și în asumarea deplină a rolului de soție de domnitor.

Ca soție, i-a dăruit domnitorului Constantin Brâncoveanu 11 copii, 4 băieți și 7 fete. Cu devotament, și-a sprijinit soțul în administrarea averii, în dezvoltarea culturii și a învățământului românesc. Ca mamă, și-a crescut copiii în dreapta credință creștin-ortodoxă, cei patru fii rămânând statornici în credința creștină, preferând moarte mucenicească în locul lepădării de credința ortodoxă a neamului românesc.

Sfânta Doamnă Maria Brâncoveanu și-a mărturisit dragostea pentru neamul românesc prin sprijinirea inițiativelor spirituale și cultural-educaționale ale domnitorului Brâncoveanu – ctitorirea de biserici și mănăstiri (Biserica Sf. Nicolae Dintr-o zi din București, mănăstirile Surpatele, Viforâta și Hurezi), restaurarea de lăcașe de cult mai vechi (Cozia, Arnota, Bistrița, Strehaiia, Sadova, Gura Motrului, Dintr-un Lemn, Curtea de Argeș, Dealu, Snagov), înființarea de biblioteci (la mănăstirile Hurezi și Mărgineni) tipărirea de cărți în română, greacă, slavă, turcă, crearea unui stil arhitectural caracteristic epocii care a ajuns să poarte numele domnitorului (stilul brâncovenesc), dezvoltarea artelor decorative.

În domeniul învățământului, a susținut eforturile soțului său de a ajuta Academia Domnească de la Mănăstirea Sf. Sava din București, activitatea școlilor de la bisericile Sf. Gheorghe Vechi și Colțea din București.

Și-a purtat cu simplitate și demnitate atât măreția rolului de soție de domnitor, cât și crucea suferinței, a temniței, a durerii pricinuite de decapitarea soțului și a celor 4 fii, și a exilului.

Tăria credinței în Cruce și în Învierea în Iisus Hristos i-a dat puterea de a lupta pentru păstrarea vie a memoriei domnitorului-martir Constantin Brâncoveanu și a ajutat-o să aducă în țară și să înmormânteze pe ascuns, în biserica Sf. Gheorghe cel Nou, ctitorie brâncovenească, osemintele soțului său.

Din corespondența cu Hrisant Notara, Patriarhul Ierusalimului din acei ani, dar și din mărturiile cronicarilor și ale diplomaților străini, s-a putut contura profilul emblematic al soției, mamei și Doamnei a Țării Românești Maria Brâncoveanu, dominat de curajul de a înfrunta marile puteri de la acea vreme, sinceritatea și diplomația cu care a reușit să stăpânească situațiile de conflict, determinarea de a lupta până la sfârșitul vieții pentru a păstra neîntinată memoria Domnitorului Constantin Brâncoveanu și a fiilor săi.

Resurse documentare: www.encyclopediaromaniei.ro, www.basilica.ro, www.cuvantul-ortodox.ro, www.agerpres.ro, www.doxologia.ro

Redactat de Isabela Dragnea